pag. 690.

Ja tõiest päiwal kui päew nõudsi siis tõusi kõik kiiresti liikma, ja käisi rahwas kogusi mere weerde rookko rand aiga tahetäle, nimi siis tuodi sa kuninga kirstüa piseken kinnä näiwüis ja panti rand aida, kus tenüa wahetsidämata filmä wet walas, nimi siis tulli mado mereest wõlla kiwinus jälle mille eest käisi inemiset pageema pidi, selle pimest nii kui tõrwaste walla käiweuä sui tenüa sõneli käigest ülespäält pimest sõnaska, nimi see mees läts oma kohtise ja penima, nõõr käes aia wäänawä otte, nimi mado tulli aiu ligi ja üttel, ja wist alet kuninga kirstu eest podima minuga tulma, ja ta üttes, ja minäsi mina ole tulma pimaga taplema, nimi selle põma päält nõst ta oma mõõga üles ja lei solme tõõmispega mere madal käis ülespäält alpoost äpä, selle sehõ siis mere soltahd sui ilmada pimo waat merde weendi, ja ümbre olewä rahwa käisi weeska pritsis, - siis pai käigest rahwal hõua meel, et see kiwinus kuem tappidens puu, ses nii sui ijäwiene inemise nelund oma üttiga pimet peränü kaapati aapas, — siis läts kuningas selle naase mehe mano ja üttel ma annas paiy ma ei jõuwa enäma selle pes hõua tuo palka mitte ärä waspa, ent tenüa üttel ma ei olesi palga eest pida tenu waid aanna peräpt, mes minno ei pida tegemä, siis üttel kuningas pimo olet ma wäimes, ja olet käige tubliny mees, ja pimo taha ma annale tütrele mehes paada, nimi siis wei kuningas nooremehe oma tütre mano rand aida, ja pai päal ärä sihlatus kuninga tütrega, nimi waltiwa põrmepä, siis üttes kuningas tõesem nimed minno poole, päal paame rõõmpaid pidupäid pidämo, — Aiaga mull ei ole enamp aiga pilmapilkus pest ma pia mineme mo weli aus kossi häda pem, ja ta and weel kord annale praudile pimt nimi kätt, ja läts siis muttuma minemä, ja tenüa tulli pida teed tagasi kaani selle päckaro mano pai kapt nema ülli kahkumi, ja läts siis tenägse pida teed minemä kaani ta sa puuse mätsa piske pai,

päal käwe ta pahjo aiga ümbre kaani ta mede kiwuse mano pai, nimi siis tundse tenüa äärä nimi ütlet pim on mo weli oma kohtse nimi penima kiwes tetta, ja ta nägi päal tule ajend nimi elagja luid maas, ja ta mätles pim on tenüa elet läänü ja üts kui näid ees pija paama nimi neid kiwes tennä, ma õstun ka pija maha ja nakka tuld tegemä mo nõe siis ka pija paap tulema, nimi kui ta tule alli üles tennü ja, ja kõrwa aiga peegelma, siis jaagi päal kahedal mätsa näädä näbinäga üts pääw, nimi peni jõapk tennä päale, ja ta läts eesi ka mano ja tegi mõõgaka põõma ärä, täi tuli weerde pilus ärä nagi tükkis and penile, ja pand tulle sündämä, nimi pei eesi ka, siis lennas jällesi pimo kaamas pem atsa ja üttes jaakse, siis sai tennä üles ja mätles pe aasi wist ma wele tagja. süll ma tennägi täinne ja, nimi et ta päale selle kaamaki jõmaki es laapa, siis lennas kaamas pimo alapt maha naase mehe ligi ja üttel, anna mulle ka pest lihapt pimewa mes ja eesi päät, nimi ta üttes pim ei ole pimo jaku mitte pukkuda pimo kapi pidt maast ehk paremp üttes, suig nee siwi elämas jaawa, ja kaamas üttel, anna mulle ka liha pissemä siis ma juhata selle elo wee kättes, mille wet niide siewe päale tpiwa, siis jaawa nemä elämä, aga naarmes ei lapa siski kaamale liha pimewä, nimi siis kaas kaamas lähetalle ja kahtsi ei tüja kas liha kpäänata wai nooreke mehele, ehk naarmes nehä üle kaama kiewa palaga, siis kuuldi kaamas pimpt peräwäle pima, - ah ja waiclane, ole ma pidä teedmä, et ja mulle nii tüpt, nimi siis es ole kaamapt mued pewä jäämä sui pimine läägä, — ja siis läts naarmes eesi mätsa maadä elawee kättes atema, ja ta pai üttes kattele kon kolm kättes käis teiwa pael üles jaapima nimi pial päis üts pimo kiwi kättekde käawal mille pipe alli naajadu, et ner omma üttes elo andja kallika, siis tegi naarmes pimekaapt kolm wäikipt aanemat, ja wõt egapt kättipt üttes anoma täiwee weel, nimi kätt siewe mano, ja wali siis egapt anomapt egä ütte siwi päale, nimi sui kolmandapt anomapt tennä wali siis tulli siwipt elatma wõllä, ja ta wali kaami käis kolm täiwui elämä

noorepi —